

Izvedbo kulturnega dne, ogled gledališke predstave za učence 6. in 7. razreda, smo načrtovali že za december, in sicer predstavo v SNG Nova Gorica. Ko smo že uskladili termine, je žal predstava odpadla zaradi bolezni glavne igralka. Tako smo predstavo, primerno za naše učence, poiskali v Lutkovnem gledališču Ljubljana, hkrati pa smo se odločili še za ogled Lutkovnega muzeja in virtualni ogled Ljubljanskega gradu.

S šestošolci smo si predstavo Virginia Volk v LGL ogledali v torek, 18. aprila, s sedmošolci pa naslednji dan, 19. aprila.

Lutkovno gledališče Ljubljana se nahaja na Krekovem trgu in nadaljuje tradicijo Mestnega lutkovnega gledališča, ustanovljenega leta 1948. Nad sto let stara meščanska zgradba, nekoč imenovana Mestni dom, je bila sprva namenjena prostovoljnemu gasilskemu društvu, od tod veliki polkrožni vhodi za gasilske vozove, je danes namenjena izključno gledališki dejavnosti in v njej je pet različno velikih odrov oziroma dvoran.

<http://www.bivam.si/lutkovno-gledalisce-ljubljana/>

Po prihodu v Ljubljano smo si v zanimivi gledališki avli vzeli čas za malico, potem pa smo si v dvorani, imenovani Veliki oder, kot prvo občinstvo ogledali petinštirideset minut trajajočo predstavo Virginija Volk. Igra je v celoti zasnovana po večkrat nagrajeni kanadski slikanici pisateljice Kyo Maclear in ilustratorke Isabelle Arsenault. Zgodba ne govori le o slavni sestri, pisateljici Virginii Woolf in slikarki Vanesi Bell, ampak posredno o vseh ljudeh, ki jih prežemata žalost in depresija.

Prav zaradi tega, ker smo si ogledali predstavo pred premiero, smo imeli po predstavi redko priložnost pogovarjati se z režiserjem predstave in obema igralkama.

Italijanskega režiserja Fabrizia Montecchija, enega največjih mojstrov gledališča senc, ki je v LGL že režiral prav tako večkrat nagrajeno predstavo Račka, Smrt in tulipan, je najbolj zanimal odziv mlade publike na izjemno mило in tankočutno predstavljeno podobo dveh deklet. Dogajanje, postavljeno v sobo, kjer s pomočjo blagozvočne glasbe in likovnih podob Federice Ferrari, ki se je držala motivov Isabelle Arsenault, je počasno ..., igralskega govora je malo ... Režiserja, ki se zaveda, da je predstava precej drugačna od stvari, ki otroke v

vsakdanjem življenju bolj zanimajo, ki so odraz hitenja in površnega doživljanja, je razveselil v veliki večini pozitiven odnos naših otrok na predstavo.

Igralki Martina Maurič Lazar in Maja Kunšič.

Po predstavi z vzpenjačo na Grad ...

Pod nami Ljubljana.

Razdeljeni v dve skupini smo si ogledali Ljubljanski grad in Lutkovni muzej.

Kako se giblje marioneta, kaj je avion pri marioneti, česa marioneta ne zmore, prva marionetna predstava Mrtvec v rdečem plašču, kdo je Milan Klemenčič, inovacije Cirila Jagodica, partizansko lutkovno gledališče, javajke, siciljanke, ročne lutke in gigantske lutke, kje je danes Zvezdica Zaspanka ... Vse to in še več smo izvedeli, si ogledali, potipali in doživeli v Lutkovnem muzeju.

Pogled z Ljubljanskega gradu.

Kaj vse skriva Ljubljanski grad, kje so bile ječe, kdo je bil tu zaprt, kako in kje je pobegnil, kje je bil prvi vhod v grad in zakaj je take oblike, čemu zmaj v ljubljanskem grbu, kaj je pod ploščadjo ... Vsa ta vprašanja sta nam pojasnjevala naša prijazna vodiča in mimogrede pripovedovala o legendah, ki se že stoletja širijo o Ljubljanskem gradu.

Mi pa smo ju poslušali in se umikali številnim turistom, ki so si tako kot mi prišli ogledat delček naše zgodovine.

Ob 13. uri se je naš kulturni dan zaključil. Marsikdo se bo tega dopoldneva za vedno spominjal.

Pripravila Nives Vidic